

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z HISTORII

Ustala się następujące kryteria na poszczególne oceny z historii:

1. Ocenę celującą (6) otrzymuje uczeń, który:

- posiadał wiedzę i umiejętności wykraczające poza obowiązujący program nauczania (dodatkowe lektury, publikacje);
- był uczestnikiem olimpiad i konkursów, co najmniej na szczeblu rejonowym;
- aktywnie i twórczo uczestniczył w pracy na lekcjach i zajęciach pozalekcyjnych;
- samodzielnie redagował prace historyczne, wygłaszał referaty;
- inspirował innych uczniów.

2. Ocenę bardzo dobrą (5) otrzymuje uczeń, który:

- opanował pełen zakres wiedzy i umiejętności zawarty w programie nauczania;
- był uczestnikiem konkursów historycznych, przynajmniej na szczeblu szkolnym;
- brał aktywny udział w pracy na lekcjach;
- samodzielnie redagował prace historyczne, przygotowywał referaty.

3. Ocenę dobrą (4) otrzymuje uczeń, który:

- opanował zakres wiedzy i umiejętności zawarty w programie nauczania, ale nie wykracza poza niego;
- brał aktywny udział w pracy na lekcjach.

4. Ocenę dostateczną (3) otrzymuje uczeń, który:

- opanował wiadomości i umiejętności wynikające z programu nauczania na poziomie podstawowym;
- uczestniczył w pracy na lekcjach.

5. Ocenę dopuszczającą (2) otrzymuje uczeń, który:

- ma trudności w opanowaniu materiału objętego programem nauczania;
- jest w stanie wykorzystać swoją wiedzę w prostych sytuacjach, przy pomocy klasy i nauczyciela;
- wykazuje wolę pracy na lekcjach.

6. Ocenę niedostateczną (1) otrzymuje uczeń, który:

- nie opanował materiału objętego programem nauczania;
- ma lekceważący stosunek do przedmiotu.

Sposobami sprawdzania edukacyjnych osiągnięć uczniów z historii są:

- sprawdzian pisemny,
- odpowiedź ustna,
- prace pisemne (kartkówki, referaty, zadania, ćwiczenia),
- pomiar dydaktyczny (testy),
- aktywność na lekcjach.

Uczniowie ze stwierdzonymi dysfunkcjami są oceniani zgodnie z powyższymi kryteriami przy jednoczesnym uwzględnieniu zaleceń poradni specjalistycznych zawartych w opinii lub orzeczeniu.